

Van kleuter tot kroonkind

Feest van verbinding

Ieder jaar op de 50ste dag na Pasen wordt op de vrijeschool gezongen en gedanst rond de meiboom tijdens het pinksterfeest. De linten aan de meiboom symboliseren de individuele mensenzielen en bij het dansen worden de linten in elkaar geweven. Alle linten zijn verbonden met elkaar en met het hogere, het 'centrale': de meiboom.

Pinksteren is het ultieme feest van verbinding: tussen de mensen onderling en tussen de hemel en aarde. Het huwelijkssymbool staat ook voor die verbinding, vandaar dat oudste kleuters de pinksterbruid en

pinksterbruidegom mogen zijn. Na afloop vieren de kleuters de bruiloft met een stuk zelfgebakken bruidstaart als 'hoogtepunt'.

De dans rond de meiboom wordt gedaan vanaf de eerste klas. Jaar na jaar worden de patronen die gemaakt worden rond de meiboom complexer. De kinderen leren dat zij samen, met plezier, iets wonderlijks kunnen creëren en moeilijke 'knopen' weer samen kunnen ontrafelen.

Het pinksterfeest werd al bij veel heidense volkeren gevierd. In de loop der eeuwen zijn de elementen uit de niet-christelijke en christelijke pinksterfeest-vieringen samengevoegd. Ook de oorsprong van de dans om de meiboom ligt ver voor Christus.

De zesde klas deed deze dans voor de laatste keer. Nog maar enkele weken en ze vliegen uit naar de middelbare school. Zij beginnen hun verbinding los te laten, zodat anderen weer kunnen verbinden.

Van kleuter tot kroonkind Kroonkinderen bijna klaar voor de grote stap

In de week voor Pinksteren was het grote moment daar: de bekendmaking van de kroonkinderen. Dat zijn de kleuters die volgend jaar naar de eerste klas mogen. Een spannende stap voor de kinderen maar natuurlijk ook de ouders.

Tijdens het pinksterfeest werden deze kroonkinderen extra versierd, bijvoorbeeld met een zelfgemaakte hoge hoed of sluier.

Op de laatste dag in de kleuterklas volgt kroonkinderendag. De kinderen krijgen dan gouden kronen. Zittend op een troon, krijgen ze allemaal een persoonlijke spreuk voorgedragen. Na de zomervakantie volgt een brugceremonie, de juffen en meesters dragen de kinderen dan over aan hun nieuwe eerste klasleerkracht. De nieuwe eerste klas is geboren.

De kroonkinderen zijn al druk bezig met de voorbereidingen. Ze zijn ijverig aan het werk met hun bootje, klaar om uit te varen.

Juf Jeannette

'De oudste kleuter heeft een gerichte wil'

Het laatste jaar dat het kind in de kleuterklas doorbrengt en dus bij de groten hoort, heet het kroonjaar. Juf Jeannette van kleuterklas 2B vertelt wat haar opvalt aan deze oudste kleuters in de klas.

"De oudste kleuter is een echte organisator", vertelt ze. "Hij of zij is in staat om leiding te geven aan een spel met meerdere kinderen." Dit spel kan lang doorgaan en schept zo continuïteit in de klas.

Volgens Jeannette vinden oudste kleuters het leuk om moeilijkere spelletjes te doen en worden ze graag uitgedaagd om iets nieuws te leren. "Tijdens het buitenspelen zie ik bijvoorbeeld kinderen oefenen om te leren steltlopen. Nou dat valt niet mee, maar ze gaan toch door. Ook worden jongere kinderen geholpen met het strikken van hun veters. Een vaardigheid die de oudsten nog

met net onder knie hebben maar wel meteen in de praktijk willen brengen. Daaraan zie je dat ze een echte gerichte wil hebben, die nodig is om tot het abstracte leren te komen."

Over twee weken Sint Jan komt 'r an!

De voorbereidingen voor het laatste grote feest dit jaar zijn al begonnen: Sint Jan. De kans dat het traditionele springen over het vuur vanwege de droogte dit jaar wordt afgelast is klein. Op de Lierstraat en de Monteverdi wordt het vuur aangestoken door de zesde klas. Zij nemen afscheid van de Vrijeschool Almere.

Sint Jan is een midzomerfeest en een traditie in veel Europese landen, van Zuid-Engeland,

Scandinavië tot in veel Slavische landen, maar dus ook op de vrijescholen in Nederland. Met het vuurspringen koop je een jaar gezondheid en geluk mee, wordt gezegd. En ook dat degene met wie je over het vuur springt, altijd een belangrijke rol in je leven zal spelen.

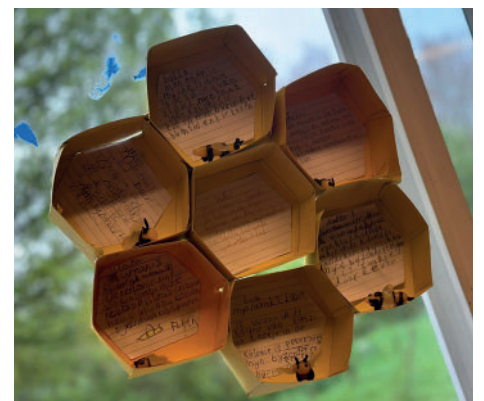
Het feest wordt gevierd rond de geboortedag van Johannes de Doper, ook wel Sint Jan. Het valt samen met de zonnewende.

Samenwerken als een bij

Klas 2B heeft een paar weken geleden gewerkt aan de tweede heemkundeperiode van het jaar. Dit keer stonden de bijen centraal staan. Deze periode is gegeven door meester Sander, een derdejaars student van de Pabo. Juf Renske vertelt erover.

"De bijenperiode biedt niet alleen een gelegenheid om kinderen te onderwijzen over bijen en hun rol in de natuur, maar ook om te leren en te oefenen met het belang

van verbondenheid, samenwerking en sociale vaardigheden binnen menselijke gemeenschappen. Net zoals de bijen dat doen in hun complexe gemeenschap. De kinderen hebben prachtige periodeschriften gemaakt en mooie creatieve verwerkingen."

Heerlijke dag op het water

Eind mei hadden de klassen 3 t/m 6 van de Lier- en de Monteverdistrat een uitstapje naar het Almeerderstrand. De kinderen deden mee aan het rondreizend watersportevenement Optimist on Tour.

Deze organisatie geeft elk kind de kans om gratis kennis te maken met zeilen, kanovaren en suppen, wat staat voor stand op paddling. Onder begeleiding van gecertificeerde instructeurs leren kinderen de beginselen van de watersport.

"Je kon je als school voor deze clinic aanmelden en gelukkig werd onze school geselecteerd", vertelt gymjuf Cellina. "Heel veel scholen hadden zich namelijk aangemeld en daardoor konden maar een aantal scholen meedoen."

Cellina vertelt verder: "De clinic duurde anderhalf uur. De klassen die op dinsdag meededen konden helaas niet suppen, omdat er die dag te veel wind stond. Ook was er naast de activiteiten op het water een educatief programma op het land in de vorm van een waterlaboratorium. Hier leerden kinderen op een speelse manier over watergerelateerde onderwerpen zoals waterzuivering, druk, klimaat en plastic soep. Na de watersportactiviteiten werd het voor de kinderen wel even frisjes, gelukkig was er op de locatie een mogelijkheid om droge kleren aan te doen. Al met al was het een heerlijke en leuke dag en we hadden geluk met het weer! Het was droog en het zonnetje kwam zelfs tevoorschijn."

"Tot slot wil ik alle rij-ouders bedanken die de kinderen op deze dagen van school naar het strand hebben gebracht en ook weer naar school terug. Sommige klassen hebben zelfs van school naar het strand en weer naar school gefietst! Echte bikkels! Want zo'n druk dagje strand hakt er wel in. Met sportieve groetjes van juf Cellina."

'Euritmie maakt zichtbaar wat eerst niet zichtbaar was'

Helga van Muijen, oud-IB'er bij ons op school, schrijft in haar rubriek over opvoedingsthema's en de antroposofie. In deel drie van de reeks over euritmie laat ze meester Jiri Brummans aan het woord, die in december 2021 plotseling overleed. Hij was meer dan 20 jaar verbonden aan meerdere vrijescholen als euritmist.

Waar ik naar toe wil is dat we met de euritmie weer een taal leren spreken die kinderen van nu begrijpen. Waar pak je de kinderen wel? Waar ik me aan oplaad is dat de beweging van de klas en de muziek één wordt, dat je een stroom voelt. Iedereen doet mee, alle gekkigheid valt weg. Dat je voelt dat het stroomt en dan hoef je niks uit te leggen. En eigenlijk is de perfecte les: je begint met doen, dan komt het gevoel erbij en pas veel later de juiste gedachte. Kleine pareltjes zijn dat de beweging wordt gevoeld en overgenomen, dat euritmie zichtbaar maakt wat eerst niet zichtbaar was.

Het werken met een cirkel is fascinerend ook voor de kinderen. Je ziet 'm niet, maar hij is er wel als we 'm lopen. Hetzelfde geldt voor de lemniscaat en de spiraal. Ik wil nog meer luisteren naar wat er aan impulsen op me afkomt zodat ik goed kan inspelen op wat het juiste is om te doen. Willen, voelen, denken, die weg ...

Het bijzondere aan euritmie is dat het altijd weer anders is. Hoe goed je ook bent voorbereid, het is toch elke keer weer nieuw. Het gaat iedere keer om het met elkaar proberen in één grote beweging in gezamenlijkheid te komen. Om het ondersteunen waar ze (de klas) zich op dat moment bevinden.

Kleuters

Bij kleuters gaat het om het kunnen staan in een stemming. Ze hoeven niet alles perfect na te doen. Ik doe meestal het verhaal twee keer met gebaren en dan de derde keer zonder. Dan is het kijken wat ze hebben opgepakt en of ze door de stemming van de muziek geraakt zijn.

Klas 1

In de 1e klas wordt het belang van meedoen groter. Je begint al een beetje te kneden. Via de euritmie probeer ik de groepsvorming te ondersteunen.

Klas 2

In de 2e klas werk ik vanuit de tegenstelling, dat sluit prachtig aan bij de vertelstof. Het is zowel hemels als aards, het dierlijke wil heilig worden en het heilige wil aards worden. We oefenen dan van zacht naar hard en andersom, we zoeken het midden.

Klas 3

In de 3e klas doen we alles met elkaar, je spreekt dan echt alles aan: van het hoofd tot de voeten en andersom.

Klas 4

In de 4e klas gaan we de grens over. Het gaat

om ik-en-de-wereld, ik-en-jij. Hier doen we veel ritmes, helemaal tot in het fysieke.

Klas 5

In de 5e klas worden de Grieken behandeld. We werken eraan om vanuit de impuls van de muziek te horen wat er komt. Het gaat om de beleving van schoonheid. Kun je horen hoe je de vormen loopt en kun je als klas vanuit de cirkel overgaan in een spiraal bijvoorbeeld. De omgeving komt in het kind langzaam in het bewustzijn: snap ik in welke omgeving ik mij bevind? Kan ik de impulsen van buiten al een beetje oppakken? Kan ik als mens scheppen?

Klas 6

In de 6e klas kom je door de Romeinen vanuit de vormloosheid in de vorm. Je bent als het ware door de donkere middeleeuwen heen op weg naar de renaissance, naar het licht, de verlichting. Nu ga je ontdekken dat je ook je eigen keizer kunt zijn, jij bent in staat om je eigen emoties en je eigen acties te beteugelen, te beheersen. Daar baas over te zijn. Het volgen en het leiden van een hele groep is een oefening in het zelfbesturen, het zelfbeheersen van je eigen binnenwereld...

'We zien dat de leraren hier met bezieling werken'

Waarom kiezen ouders voor de vrijeschool? Iedere editie laten we een ouder aan het woord. Deze maand: Tim en Hiltsje, ouders van Toon en Lien.

Voor onze zoon Toon (klas 2b) zochten we naar een school. Het liefst eentje dichtbij huis. Wij zijn beiden opgegroeid in Almere en onze (reguliere) school was vlak in de buurt, waardoor we ook met kinderen uit de nabije omgeving in de klas zaten, waarmee we na school speelden. Dit zag ik voor mijn kinderen ook voor mij.

In de buurt waarin we gingen wonen, woonden nog veel 'eerste bewoners' en deze mensen maakten nu plaats voor jonge gezinnen met kinderen. Er was een school vlakbij, maar toen we daar binnenkwamen wilde ik eigenlijk direct weer naar buiten rennen, zo'n chaos was het daar. Bij de introductie door de voorlichter ging het vooral over het sterrenklasje: een geselecteerde groep van leerlingen. Dat vonden we totaal niet interessant. Overprikkeld en een tikkeltje gedesillusioneerd liepen we weer naar buiten.

Op onze zoektocht zijn we ook bij de vrijeschool gaan kijken, waar we een heel mooi verhaal kregen van de toenmalige directeur over bewegen en over kind zijn, brede ontwikkeling en helemaal niet over toetsen in groep 3, excelleren of projectgroepen.

We waren duidelijk niet de enigen die dit aansprak want het was wel spannend of er een plek zou zijn, maar uiteindelijk zijn we op de Danslaan

gestart in een klein groepje bij juf Anna. Hoewel de start zoals voor iedereen in de coronapandemie wat lastig was, had hij het er duidelijk naar zijn zin. Gedrag waar we thuis mee worstelden, vond juf Anna juist zijn 'kracht'. Hoe goed was dat.

Toen duidelijk was dat er een splitsing zou plaatsvinden tussen de twee locaties en we ook nog een jonger zusje de school wilden laten doorlopen, besloten we niet het risico te nemen om nog acht jaar naar Oosterwold te hoeven rijden. Want hoewel we graag fietsen, is twaalf kilometer enkele reis wat te gortig.

We zijn overgestapt naar de Monteverdistraat. Voor het spelen in de buurt is dit niet veel gunstiger dan de Danslaan, maar dat hadden we al een beetje naast ons neergelegd. Belangrijk is dat we ook in de Muziekwijk zien dat de leraren met bezieling werken, wat uitstraalt op de kinderen.

Onze dochter zingt sinds ze gestart is dagelijks alle liedjes die ze leert, wat heerlijk is. Het nadeel is dat we geen van de liedjes kunnen meezingen omdat wij zelf geen vrijeschoolkinderen zijn, maar mijn vrouw heeft de knutselstijl volledig omarmd en voor elke gebeurtenis in het jaar al een silhouet voor onze Noest-lamp gemaakt.

Dit is de 24ste ouderblog. Wil je ook jouw verhaal delen? Mail naar vrijemare@vrijeschool-almere.nl
Eerdere blogs zijn te lezen op via vrijeschool-almere.nl/tag/ouderblog

UITNODIGING

Informatiebijeenkomst

Waldorf Almere

**op 18 juni 2024 om 19.30 uur
op de Lierstraat 7 in Almere.**

Tot dan!

Ouderavond middelbare Vrijeschool Almere

Dinsdagavond 18 juni om 19.30 uur organiseren de initiatiefnemers van Waldorf Almere, een nieuwe vrijeschool in Almere voor voortgezet onderwijs, een avond om belangstellenden te informeren over de huidige status en een nieuwe kerngroep te vormen. De bedoeling is om te starten in schooljaar 2025/2026 en niet alleen met havo, maar ook mavo en vwo. Bij voldoende aanmeldingen en vakkundig personeel wordt gekeken of een start met klas 7 en 8 volgend jaar al een optie is.